

ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΤΗΣ ΑΛΚΗΣΤΗΣ

[ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ](#)

Η ετοιμοθάνατη Άλκηστη περιβάλλεται από την οικογένειά της.
Χαρακτικό του Francesco Rosaspina βασισμένο σε πίνακα του J.H. Tischbein, 1785.
Πηγή: Europeana

Η προσφορά της Άλκηστης είναι εκούσια, αλλά, σε αντίθεση με τις άλλες αυτοθυσιαζόμενες μορφές στον Ευριπίδη, πεθαίνει διατυπώνοντας το παράπονο ότι θα μπορούσε να είχε προσφερθεί ένας από τους γέροντες γονείς του Αδμήτου, ώστε το νεαρό ζευγάρι να συνεχίσει την ευτυχισμένη ζωή του (290 κ.ε.· πρβ. 379). Αλλά αυτό το παράπονο δεν επιτρέπεται να εκληφθεί ως ένδειξη αμφιβολίας για την ορθότητα της απόφασής της. Και η Αντιγόνη στο ομώνυμο δράμα του Σοφοκλή (806 κ.ε.) θρηνεί τις χαρές της ζωής που τόσο πρόωρα στερείται, αλλά ο θρήνος της δεν σημαίνει κατά κανέναν τρόπο ότι έχει ανακαλέσει την απόφασή της ή έχει μετανιώσει για την τολμηρή πράξη της να θάψει τον Πολυνείκη παρά την απαγορευτική διαταγή του Κρέοντα. Αντίθετα μάλιστα, στον περίφημο συλλογισμό της αποδεικνύει την αναγκαιότητα της πράξης της.

Επομένως, ούτε οι βολές της ηρωίδας εναντίον των γονιών του Αδμήτου μειώνουν την αξία και τη σημασία της προσφοράς της ούτε η συγκρατημένη συμπεριφορά της προδίδει κάποια αλλαγή στις επιλογές της. Αντίθετα, μια αδιαμαρτύρητη αποδοχή της θυσίας δεν θα ήταν καθόλου ρεαλιστική.

Δανιήλ Ιακώβ, Η Άλκηστη του Ευριπίδη, Ερμηνευτική δοκιμή, Ελληνικά 36 (1985), σελ. 221-267.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΕΤΣΑΚΟΣ

ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΕΤΣΑΚΟΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΕΤΣΑΚΟΣ